

**Posiedzenie wspólnej Łotewsko – Polskiej komisji
dotyczące międzynarodowego drogowego transportu pasażerskiego i
towarowego
PROTOKÓŁ**

Ryga, dnia 6 – 7 sierpnia 2014 r.

W dniach 6 – 7 sierpnia 2014 roku w Rydze odbyło się spotkanie Wspólnej Komisji Łotwy i Polski dotyczące międzynarodowego transportu osób i towarów drogą lądową.

Na początku negocjacji delegacje uzgodniły następujący porządek obrad:

1. Wymiana informacji o rozwoju handlu i przewozów drogowych między Łotwą a Polską;
2. Przewozy drogowe towarów w tym, przewozy drogowe z/do państw trzecich oraz definiowanie treści dokumentu przewozu drogowego, w celu ustalenia różnicy pomiędzy przewozami drogowymi dwustronnymi oraz do/z krajów trzecich ;
3. Międzynarodowe przewozy drogowe pasażerskie, w tym zastosowanie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 dotyczące praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004, możliwe rozwiązania w celu opracowania aktu normatywnego w odniesieniu do regularnych przewozów pasażerskich do/z krajów trzecich i podatek VAT dotyczący na międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autobusami na terenie Polski;
4. Zastosowanie aktu normatywnego przewozów drogowych Unii Europejskiej „Pakiet przewozów drogowych”, w tym, stopniowe otwarcie i integracja przewozów drogowych Unii Europejskiej, jak również funkcjonowanie Elektronicznego rejestru przedsiębiorstw przewozów drogowych (ERRU).
5. Wymiana poglądów dotyczących projektów aktów normatywnych Unii Europejskiej w dziedzinie przewozów drogowych;
6. Sprawy różne , łącznie z rozwojem systemu zezwoleń EKMT oraz podatku od używania dróg w obu państwach.

Wykaz składów delegacji został załączony w załączniku Nr 1 do niniejszego protokołu.

Polska delegacja poinformowała, że sytuacja na polskim rynku jest bardzo podobna, ale jest wiele firm, z liczbą pojazdów dysponujących ponad 100 jednostkami, natomiast około połowy stanowią firmy, w których liczba pojazdów nie przekracza 10 jednostek. Obecnie w Polsce, co roku rejestruje się średnio około 600 nowych firm zajmujących się przewozami drogowymi.

Delegacje podkreśliły, że będą wspierać i zachęcać do dalszego rozwoju międzynarodowych przewozów drogowych w stosunkach między dwoma krajami.

2. Przewozy drogowe towarów w tym, przewozy drogowe z/do państw trzecich oraz definiowanie treści dokumentu przewozu drogowego, w celu ustalenia różnicy między przewozami drogowymi dwustronnymi oraz przewozami do/z krajów trzecich.

Łotewska strona poprosiła stronę polską o poinformowanie w kwestiach, które zostały omówione podczas poprzedniego posiedzeniu Wspólnej komisji w Warszawie w 2011 roku, oraz o postępie w sprawie zdefiniowania treści dokumentów towarzyszących przewozowi drogowemu, aby określić różnicę między dwustronnym przewozem drogowym i przewozem drogowym do/z trzeciego kraju. Polska delegacja wskazała, że w 2012 i 2013 roku zaproponowała rozwiązanie tego problemu w roboczej grupie SC1, Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ). Polska delegacja wskazała, że do tej pory z sekretariatu (EKG ONZ) nie otrzymano informacji o postępie w tej sprawie. Obie delegacje były zgodne, że wskazane jest opracować wspólne stanowisko w krajów bałtyckich, Bułgarii i Rumunii.

Delegacja łotewska podkreśliła, że wspiera polską inicjatywę i zauważyła, że do tej pory informacja od EKG ONZ na temat dalszego postępowania w tej sprawie nie został otrzymana.

Delegacja łotewska podkreśliła, że w wyniku braku jednolitej interpretacji, co do treści dokumentów towarzyszących przewozowi drogowemu, w celu ustalenia różnicy między dwustronnym przewozem i przewozem do/z trzeciego kraju, istnieje zwiększone zapotrzebowanie na zezwolenia polskie dla przewozu drogowego do/z krajów trzecich, ponieważ w Polsce, instytucje kontrolne wymagają korzystania z zezwolenia również w przypadkach, gdy odbywa się dwustronny przewóz z Polski do Łotwy towaru, którego pochodzenia nie stanowi Polska. Łotewska strona podkreśliła, że transport drogowy towarów charakteryzuje przewóz z miejsca załadunku do miejsca rozładunku towarów. Jeśli miejsca te znajdują się odpowiednio w Polsce i na Łotwie, to przewóz odbywa się dwustronnie, zgodnie z przepisami UE oraz zezwolenie na taki

przewóz nie jest wymagane. Z kolei, miejsca załadunku i rozładunku towarów znajdują odzwierciedlenie w liście przewozowym CMR, który jest wykorzystany w celu określenia rodzaju transportu.

Obie strony zgodziły się, że rodzaj przewozu ustala się kierując się głównie miejscami załadunku i wyładunku towaru, wskazanymi w liście przewozowym CMR.

Delegacje wymieniły się informacjami na temat przewozów drogowych do/z krajów trzecich do wykorzystania w tym celu zezwoleń w 2013 r. oraz pierwszej połowie b.r.

Delegacja łotewska zauważyła, że wszystkie 400 zezwoleń przekazywanych przez stronę polską na 2013 rok zostały wydane przewoźnikom już w pierwszej połowie roku. Sytuacja kształtuje się podobnie w 2014 roku, ponieważ do 1 sierpnia b.r. zostały wydawane wszystkie otrzymane z Polski zezwolenia, które przeważnie wykorzystano w dwustronnych przewozach.

W celu zapewnienia transportu drogowego towarów do końca tego roku, łotewska strona zaproponowała dokonania wymiany dodatkowymi 300 zezwoleniami drogowego na przewozy towarów do/z krajów trzecich i ustanowienie w 2014 roku z ostatecznego kontingentu 700 zezwoleń. Biorąc pod uwagę tendencje rozwoju w zakresie transportu towarowego, łotewska delegacja zaproponowała określenie wstępnej kwoty zezwoleń na drogowy przewóz towarów do / z krajów trzecich, w 2015 roku – odpowiednio 1000 pozwoleń.

Strona polska poinformowała, że zgodnie z danymi polskimi w 2013 łotewscy przewoźnicy wykorzystali 64 polskie zezwolenia państw trzecich, z kolei do dn. 1 sierpnia b.r. tylko 21 takich zezwoleń. Przeprowadzając analizę różnicy w wykorzystaniu polskich zezwoleń, delegacja stwierdziła, że polskie władze kontrolne ewidencjonują ilość oderwanych odcinków kontrolnych. W celu poprawy jakości danych stosowanych zezwoleń, łotewska delegacja przekazała stronie polskiej wykorzystane w 2014 roku 149 odcinków kontrolnych zezwoleń i zobowiązała się do kontynuowania ich wysyłania z regularnością, co dwa miesiące., Strona łotewska będzie pisemnie wysyłać przykłady przypadków, w których zezwolenie należało użyć, aby dokonać przewozu towaru w relacjach dwustronnych z Polski na Łotwę, gdy krajem jego pochodzenia nie jest Polska.

Po szczegółowym omówieniu problemu delegacje zgodziły się wymienić w ciągu dwóch tygodni dodatkowymi 100 zezwoleniami na rok 2014 i w okresie trzech miesięcy przeprowadzić szczegółową analizę wykorzystania zezwoleń, w celu podjęcia decyzji o możliwości zwiększenia liczby zezwoleń. Strony uzgodniły, że polskie zezwolenia zostaną przekazane do Ambasady Łotwy w

Warszawie, z kolei łotewska delegacja podczas posiedzenia wręczyła polskiej delegacji 100 zezwoleń o numerach AA874691 – AA874790.

Delegacje potwierdziły, że, wszystkie zezwolenia z bieżącego roku będą ważne do 31 stycznia następnego roku.

Na 2015 rok, delegacje zgodziły się na ustanowienia wstępnego kontingentu w wysokości 500 zezwoleń, a następnie, wg wyników wykorzystania zezwoleń, w pierwszej połowie przyszłego roku postanowiły zająć się kwestią możliwości wymiany dodatkowymi zezwoleniami. W tym celu, strony uzgodniły zorganizowanie następnego posiedzenia Wspólnej Komisji w czerwcu lub w lipcu 2015 roku.

3. Międzynarodowe przewozy drogowe pasażerskie, w tym zastosowanie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 dotyczące praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004, możliwe rozwiązania w celu opracowania aktu normatywnego w odniesieniu do regularnych przewozów pasażerskich do/z krajów trzecich i podatek VAT dotyczący międzynarodowych okazjonalnych przewozach pasażerów autobusami na terenie Polski.

Delegacje przekazały wzajemnie informację o autobusowych przewozach pasażerskich pomiędzy obu państwami oraz uznały, że rozwijają się bez problemu.

Delegacja łotewska wskazała, że, w porównaniu z 2011 r., od czasu poprzedniego posiedzenia Wspólnej komisji, pomiędzy Łotwą a Polską zostały otwarte 3 dwustronne międzynarodowe regularne połączenia autobusowe: Ryga–Kraków, Ryga–Suwałki, Suwałki–Liepāja.

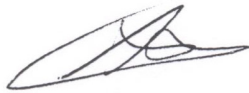
W ruchu tranzytowym przez Polskę, bez miejsca zatrzymania przewozy są wykonywane na 5 trasach, w ruchu tranzytowym z miejscem zatrzymania (Suwałki, Augustów, Białystok, Ostrów Mazowiecki, Warszawa) na 19 trasach. Przewozy są wykonywane przez łotewskie przedsiębiorstwo SIA „NORMA-A” we współpracy z firmami partnerskimi. Po zająz wymienionymi połączeniami wykonywane są przewozy tranzytowe na 9 trasach z Tallina z miejscami zatrzymania na Łotwie i w Polsce.

Strona łotewska poinformowała, że rozpatrywanie wniosków na zezwolenia regularne przewozy pasażerskie, jak również udzielanie tych zezwoleń przekazano do kompetencji „Dyrekcji przewozów drogowych”, która stanowi właściwą instytucję w tych kwestiach na Łotwie. Informacja kontaktowa jest

Protokół został sporządzony w Rydze, dnia 7 sierpnia 2014 r., w dwóch egzemplarzach, każdy w językach łotewskim i polskim.

Przewodniczący łotewskiej delegacji

Annija Novikova

Przewodniczący polskiej delegacji

Łukasz Twardowski